

Periculum in mora

Erdészeti közéletünk sajátságos külön kis világ. Néha a teljes élettelenség képét, a kihalt világot mutatja, egyszer-egyszer pedig fellángol, de sohasem olyan lánggal, amely magára vonná az illetékes tényezők, a nagyvilág, a nagyközönség figyelmét.

Aki figyelemmel kíséri ezt a mi sajátságos közéletünket, látja, érzi azt a füllesztő légkört, amely bennünket az utóbbi időben állandóan körülvesz, ösztönszerűleg átérzi azt is, hogy itt egyszer valami alapos változásnak mégis csak be kell következni.

Nem a világháború okozta mai sérelmes helyzet jobbrafordulását értem.

Itt más bajaink, súlyos belső gondjaink vannak, amelyek még a mindnyájunk által bizton várt nagy idők megérkezése előtt feltétlenül rendezendők.

Rend az alapja mindennek. A mai jobbizonytalanság, a tervszerűség, az egységes vezetés hiánya bomlásra vezet, már pedig, ha valamikor, most van szükségünk arra, hogy a kerektek, amelyek köré építeni szándékozunk, a mult jeles tapasztalatai alapján úgy alkottassanak meg, hogy az elkövetkezendő boldogabb napok feladatai tervszerűen, símán, minden akadály nélkül legyenek megoldhatók.

A mi erdészeti közéletünk valóságos tragédia. Amikor már-már elértük volna azt a célunkat, hogy hosszú évtizedes, drága áron szerzett tapasztalatok alapján rekonstruálhattuk volna gazdasági- és közéletünk alapjait, megalkothattuk volna azt az *erdőtörvényt*, amelynek természetes fejlődés útján kibontakozó új körvonalai hosszú évtizedekre biztosították volna a magyar erdőgazdaság nyugodt fejlődését, — bár kétségtele-

nül jó szándékkal, — de *hipotézisekre* alapított és épített részletalkotásokkal csak növeltük a zavart, megnehezítettük a helyes kibontakozás útját.

Most ismét fordulóponthoz értünk.

A részletalkotások alapja annakidején arra a *bizonytalan bázisra volt lefektetve, hogy erdészeti ügyeink intézését a vármegyei és törvényhatósági joggal felruházott városi közig. gazd. erdészeti albizottság jogköréből ki lehet lesz emelni és a már előre, ennek reményében felállított m. kir. erdőigazgatóságokra ruházni.*

Ennek a feltételezett jogkörátruházásnak a közigazgatási reformról szóló új törvény keretében kellett volna már vagy *hét esztendővel ezelőtt* megtörténnie.

Addig úgy lebegtünk a levegőben, mint Mohammed korporsója.

Most percek választanak el attól a sorsdöntő pillanattól, amely fellebbenti a függőnyt, amely vagy utólagos rendet teremt a mai jogbizonytalanságban s pótlólag alapot épít az említett részletalkotások alá, vagy pedig *elementáris erővel elsöpri azokat.*

Fegyelmезetten, türelemmel vártam ennek az időpontnak bekövetkeztét, de ha a *közeli napokban beérjesztendő közigazgatási reformtörvényjavaslat* az előbb említett *jogkörátruházás* tényét meg nem valósítja, logikusan következik, hogy a *lehető legsürgősebben hozzá kell látni a teljes átépítés sürgős munkájához.*

Ma még nem tudjuk bizonyossággal, de úgy halljuk, hogy a közigazgatás reformjáról szóló *törvényjavaslat ilyen változást nem tervez.*

Ha ez így van, — amiről rövid időn belül meg fogunk győződni, — az állítólag munkában lévő *erdőfenntartási törvény* megkonstruálásánál egészen más alaptól kell kiindulni, helyesebben ez esetben az *erdőtörvény* megalkotását és az összes részlettörvények revízió alatt vételét egyidőben és a lehető legsürgősebben munkába kell venni.

Itt azután nem szabad megállni a gyenge sóhajoknál, ártatlan cikkezéseknél, hanem összefogó társadalmi mozgalmat kell indítani létalapunk biztosítására.

Itt az egész erdészeti társadalomnak, minden egyes magyar erdésznek sorompóba kell állni, minden erőt felhasználni, hogy az a törvény, amely hivatva lesz a magyar erdőgazdaság fejlődésének évtizedes alapjait megvetni, emberileg tökéletes, kiváló alkotás legyen.

Egyesületünk az erdőfenntartási törvény előkészítésénél figyelembe veendő irányelvek feldolgozásával két kiváló szakértelemmel bíró tagját már hónapokkal ezelőtt megbízta. Az előadói javaslatok a közeljövőben megvitatás alá kerülnek, de még ezt megelőzőleg, módot és alkalmat fogunk nyújtani ahhoz, hogy azokkal bárki is előzetesen és behatóan foglalkozhasson, hogy minden jó gondolat érvenyesülhessen.

A társadalmi munka tehát a legközelebbi időben megindul.

A hivatalos körök munkájáról *hivatalosan* semmit sem tudunk. Legalább is a *legilletékesebb* tényező *illetékes* helyen ilyen komoly tervről a közelmúlt költségvetési vitában erről meg nem emlékezett.

Halljuk ugyan, hogy állítólag az erdészeti osztály egyik referense megbízást kapott volna a törvényjavaslat elkészítésére, de ezt önmagában véve, megnyugvással nem fogadhatjuk.

Jó előre felhívjuk az illetékes körök figyelmét, hogy eredményt ilyen féltétkedéstől még nem várhatunk.

Ez a kérdés olyan fontos és olyan sürgős, hogy a törvény-előkészítés nagy munkáját az erdészeti közszolgálat speciális ágazataiban különleges gyakorlatot szerzett, évtizedes tapasztalatokkal rendelkező kiváló szakemberek egész sorozatának egyidejű bevonása nélkül megoldani nem lehet.

Sőt tovább megyek. Ha az illetékes körök komolyan átérzik felelősségük súlyát, az előkészítés nagy munkáját a *minisztérium zöld asztalánál helyesen megoldani ma már gyakorlatilag kivihetetlennek tartom.*

Ma már szétszéledtek az egész országban azok a kiváló specialisták, akik ilyen részletmunkára *megbecsülhetetlen* tapasztalatokkal rendelkeztek. Az *erdőmérnöki kar legkiválóbbjai áldozatul estek a botorul végrehajtott szanálási akciónak betegesen felfogott takarékosági túlbuzgóságnak* s ma már ott állunk, hogy ezeket az értékeket, mint széthullott igazgyöngyöket újból egyenkint fel kell szedegetnünk és arra

kérni, feledjék a méltánytalanságot mi velük történt s adják oda önként a haza oltárára azt a kincset, amire a köznek égető szüksége van.

Nem akarok nevekre hivatkozni, de minden gondolkodó fő tisztában van azzal, hogy igen nagy értékek mennek veszendőbe, ha azokat a lehető legsürgősebben meg nem ragadjuk.

Ne kísérletezzünk tehát sokat. Szedjük mielőbb füzérbe az említett igazgyöngyöket, mentsük meg még ma a megmenthetőt, mert mindennap leesik, mindennap lehull és feledésbevész ennek a tudásnak egy-egy érett gyümölcse.

Erre az aratásra rendezkedjen be *sürgősen* a minisztérium. Új törvénytervezetének adatgyűjtését ma már ne a zöld asztal mellett, hanem a csendes vidéki kúriákon, nyugdíjasok szerény otthonaiban, *egyéni tárgyalások* közepette gyűjtögesse addig, míg nem késő, *foglalja rendszerbe*.

Periculum in mora!

Czillinger János.

Gödöllőtől—Pécsig

(A III. éves erdőmérnökhallgatók 1928. évi tanulmányútja május 2—11-ig.)

Írta: *Mayer Zoltán* főisk. tanársegéd.

Társas tanulmányutakról gyakran halljuk azt a kritikát, hogy azokon lehet jól vagy kevésbé jól szórakozni, csak éppen tanulni nem.

Kétségtelen, hogy helyes beosztás és bizonyos mértékű nagyvonalúság nélkül könnyen elmarad a kívánt eredmény. Egy kollégánk, aki még a háború előtt vett részt egyik porosz erdészeti egyesület nyolcnapos tanulmányi kirándulásán, azt mondotta erről a német alapossággal megszervezett, tömött programú útról, hogy őt a napi 10—12 órás gyaloglások, a mindenütt felvonultatott adatok végnélküli halmaza már a második napon annyira kifárasztották, hogy csak homályosan emlékszik a továbbiakra. Pedig nagyon sokat akart látni és hazahozni.